

Kommunistien Liiton hallituksen kokous pidettiin 17.3.2016. Käsiteltiin mm. ajankohtaista talous- ja yhteiskuntapoliittista tilannetta, josta kokous hyväksyi oheisen julkilausuman.

Helsinkiin 18.9.-15 kokoontuneet yli 30 000 ay-aktiivia protestoivat hallituksen leikkauspolitiikkaa ja vaativat ay-johdajilta tekoja sopuilun sijaan. Se mitä nyt tapahtuu ei olisi saanut tämän joukon hyväksyntää.

Ay-johdon räikeä petos tuomitaan laajalti

EK:n ja SSS-hallituksen kurjistamispolitiikan vastaisten mielenosoitusten superviikko (viikko10/16) osoitti, että tarvittaessa kansan keskuudesta löytyy todellista vastavoimaa. Leikkauspolitiikkaa vastaan protestoivat mm. Ammattiosastojen yhteistyöverkosto, opiskelijat, luontoaktivistit, naiset, viljelijät ja joukkovoima- kansalaisliike. Aikaisemmin pääomapiirien ajamasta yhteiskuntasopimuksesta olivat kieltäytyneet mm. PAM, AKT, SEL, Rakennusliitto sekä SLSY. Näiden liittojen jäsenmäärä on yhteensä 400 000. Maanantaina 7.3.2016 SAK:n hallitus kuitenkin hyväksyi äänestyksen jälkeen SAK:n, STTK:n ja EK:n esityksen yhteiskuntasopimukseksi.

Tämä oli petos palkansaajia kohtaan, koska suunniteltu yhteiskuntasopimus toteutuessaan merkitsee useiden miljardien tulonsiirtoa pienipalkkaisilta ihmisiltä työnantajille. Samalla se laskee vuositasolla palkansaajien tuloja jopa yhden kuukausipalkan verran. Missään ei kuitenkaan voida osoittaa, että tämä ns. kilpailuetu jossain vaiheessa realisoituisi työpaikoiksi. Siinä ainoastaan kansan toimeentuloa alentamalla luodaan suuryrityksille sellaista kilpailukykyä, joka pitää osakekurssit nousujohteisella uralla ja tuo omistajilleen voittoja. Sitä osoittavat osakkeidenomistajille jaetut 11 miljardin osingot.

Kaupankäyntiä ja painostusta

On ollut havaittavissa voimakasta painostusta niiden liittojen edustajia kohtaan, jotka eivät ole hyväksyneet esitettyä yhteiskuntasopimusta. On järjestetty puhutteluja, joissa hallituksen, SAK:n sekä STTK:n johdon edustajat ovat painostaneet yhteiskuntasopimuksen hyväksymiseen. On uhattu hallituksen säätämällä pakkolaeilla. On myös tarjottu ”porkkana” eli miljardin verohelpotuksia kompensationa tulojen menetyksille. Mistä on kysymys siinä, että palkansaajilta leikataan palkoista, jota sitten kompensoidaan verohelpotuksina?

Se on tulonsiirto valtiolta työnantajille. Verovaroilla kuitenkin kustannetaan julkiset ja hyvinvointipalvelut. Verotusta tulee kehittää siten, että kaikista tuloista maksetaan vero progressiivisesti. Tulojen menetysten kompensointi verovaroista heikentää yhteiskunnan mahdollisuutta huolehtia yhteiskunnallisista palveluista ja johtaa palvelusten heikentämiseen ja tukee vaatimuksia niiden yksityistämisestä. Käytännössä palkkamenetysten kompensointi verovaroista merkitsee, että palkansaaja itse maksaa palkkansa. Tätä meidän ei tule missään oloissa hyväksyä. Työstä tulee maksaa palkka, jolla tulee toimeen ja kaikista tuloista tulee maksaa progressiivisesti vero.

Suomen malli

Palkansaajia on houkuteltu yhteiskuntasopimuksen taakse hyväksymällä palkkapolitiikkaan ns. ”Suomen malli”. Tämä tarkoittaa, että ennakkoon hyväksytään se, että vientialoille neuvotellut palkkaratkaisut määräävät muidenkin alojen palkkakehityksen. Tämän mukaisesti vientialoille hyväksytään jo ennakkoon maltilliset ratkaisut ja huonosti palkatut sekä naisvaltaiset alat eivät tulevaisuudessa kykene kuroma kiinni jälkeenjääneisyyttään. Tämä toteuttaa juuri työnantajien asettamat tavoitteet yhteiskuntasopimukselle: hyväksytään ennakkoon leikkaukset, palkkojen alentamisen, työttömyyden lisäämisen ja sitoudutaan olemaan taistelematta näitä kielteisiä ilmiöitä vastaan eli antaudutaan taistelutta kapitalisteille.

Paikallinen sopiminen uhkaa sopimusten yleissitovuutta

Alkujaan työnantajien vaatimus oli päästä eteenpäin paikallisessa sopimisessa. Tämä toteutui siitä huolimatta, että työntekijäin edustajien läsnä ollessa työnantajapuoli perusteli vaatimuksiaan sillä, että muutoin ei saavuteta tarpeeksi suurta kilpailuetua. Tämän pitäisi paljastaa jokaiselle sen, että paikallisella sopimisella työnantajat pyrkivät yhä suurempiin palkanalennuksiin. Tämä uhkaa jo työehtosopimusten yleissitovuutta.

Ay-liike pidettävä osana työväenliikettä

Samaan aikaan yhteiskuntasopimusneuvottelujen kanssa on puhuttu SAK:n ja STTK:n yhdistymisestä suuremmaksi keskusjärjestöksi. Perusteluna on käytetty sitä, että sillä saavutetaan parempi neuvotteluasema. Ay-väki kysyy nyt, että eivätkö nämä keskusjärjestöt kykene tarvittaessa yhteistoimintaan työnantajaa vastaan? Kyse onkin siitä, että tällä pyritään työväenliikkeestä irralliseen EK:n kaltaiseen neuvottelujärjestöön. Samalla pyritään siihen, että mikään jäsenliitto ei asetu vastustamaan keskusjärjestön päätöksiä. STTK:n piiristä on selkeästi tuotu esiin, että uuden suuren keskusjärjestön tulee pysyttäytyä puolueettomana työväenliikkeeseen sitoutumattomana järjestönä. Tätä ay-liikkeen irtiottoa työväenliikkeestä ei tule koskaan hyväksyä. Taistelussa kapitalisteja vastaan vain järjestäytynyt työväenliike kykenee vastarintaan.

Ay-johdon petos tuomittava

Ay-liikkeen tehtävänä on huolehtia jäsentensä eduista. Sen ei tule käydä kauppaa uusliberalistisesta yhteiskuntasopimuksesta. Veroratkaisujen, Suomen mallin ja paikallisen sopimisen kytkeminen neuvotteluihin työnantajan kanssa merkitsee uusliberalistisen yhteiskuntasopimuksen hyväksymistä. Erityisen tuomittava on pyrkimys irrottaa ay-liike työväenliikkeestä. Tätä vastaan meidän tulee tehdä työtä.

**Kommunistien liitto
hallituksen kokous
17.3.2016**